

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Naš dan.

Na volitve v kmetijskih občinah, na triumfalno kričanje in vriskanje klerikalne stranke so včeraj odgovorila mesta; po zapeljanih, preslepljenih in politično nerazsodnih kmetih so govorila mesta, je govorila slovenska inteligenca in po vsi slovenski domovini se čuje nje odgovor: mi se ne uklonimo klerikalizmu za nobeno ceno.

Kaj je vse počenjala klerikalna stranka, da zmaga vsaj v nekaterih mestih! Nje agitacija je bila velikanška, nje požrtvovalnost je vredna občudovanja. Kar je mogoče storiti umrljivemu človeku — klerikalna stranka je storila vse in še več. Pomagalo jej ni nič. Podlegla je, popolnoma, tako strahovito je podlegla, da se dolgo let ne bo upala poskusiti svoje sreče v mestih in trgih.

Odkrito bodi povedano: Narodna stranka je bila uverjena, da zmaga skoro v vseh mestih, izvzemši morda Kranj-Loko in Idrijo, ali da bode nje zmaga tako velikanška, da bode nje uspeh tako sijajen, tega ni pričakovala.

Klerikalna stranka, pijana svoje zmage v kmetijskih občinah, se je s provokatorično drznostjo in premetenostjo lotila mest in trgov, vedoč, da dobi vso deželo v svoje roke, če si pripori le dva mandata. Nadejala se je za trdno, da uniči narodno stranko, da raztrga slovensko trobojnico in postavi na njeno mesto belo-rumeno zastavo. In sedaj ta grozni, nad vse pričakovane strahoviti poraz.

Nič ni pomagala vsa nezasišana agitacija v Kranju in v Škofji Loki, nič ni pomagalo vse prizadevanje, rotenje in prigovarjanje! Mandat teh mest je bil v največji nevarnosti, v očigled nepopisni klerikalni agitaciji že nihče ni verjel, da ga bo moč rešiti — in sedaj ta zmaga, ta ogromna, velikanška večina! Zmaga narodnega kandidata v skupini Kranj-Škofja Loka je najlepši moment v celi volilni borbi, je neutajiv sijajen dokaz, da je meščanstvo slovensko svobodnomiselno in narodno, uneto za napredek in svobodo. To, da je bil v tej skupini poražen prav škofov kandidat, za katerega je agitovalo brez števila kapelanov in nekateri kanoniki, da je pozebel najnestrpnejši mož cele klerikalne stranke, mož, ki jej daje signaturo, to je pri

tej volitvi najznačilnejše. Hvala Bogu — za jednega Šusteršiča ni prostora v naših mestih in trgih!

Poleg zmage v Kranju-Škofji Loki je najvažnejša zmaga v Idriji. Od kar je nemška stranka v naši deželi poražena, je bila Idrija v klerikalnih rokah. To je bil mandat, na kateri so klerikalci računali z vso sigurnostjo, o katerem so mislili, da jim ga ni moč oteti, da si za prebivalstvo tega mesta niso nikdar nič storili. Sedaj pa je dobil kandidat narodne stranke v tem mestu tako veliko, tako ogromno večino, da se jej ni prečuditi. Idrija je spoznala, kje jej je pričakovati pravice in pomoči, Idrija je spoznala puhlost klerikalne propagande in spoznala, kje je dobra volja, kje želja, pomoči jej materijelno in kulturno. Vsa čast njenemu meščanstvu in delavskemu stanu!

Mimo teh dveh volilnih krajev je zlasti važen uspeh deželnozbornske volitve v našem stolnem mestu. Klerikalna stranka je v zadnji uri postavila kandidata, le jednega, in to čislana meščana, o katerem bi ne bil nihče slutil, da zamore resnično in s prepričanjem prestopiti v njen tabor. Delala je zanj z vso silo, z velikanškim naporom. S plakati in dopisnicami je begala volilce, hodila od hiše do hiše — in kaj je dosegla? Nič! Sramoten poraz! Narodna stranka ni imela ne plakato, ne dopisnic, ne plačanih agitatorjev in vender je sijajno zmagala. Tu se je pokazala vzgledna disciplina narodne stranke, odločnost in zanesljivost vseh poštenih prebivalcev našega stolnega mesta. Ljubljana je in ostane nepremagljiva trdnjava pravega liberalizma!

Pa tudi v vseh drugih skupinah mest in trgov — v skupini Novo mesto-Krško-Črnomelj-Metlika-Kostanjevica-Višnja gora, v skupini Postojna-Vrhnika-Lož in Radovljica-Kamnik-Trzin — so dosegli kandidati narodne stranke velikanške večine, dočim so klerikalci v nekaterih kmetijskih volilnih okrajih zmagali s prav malenkostnimi večinami.

Žal, da v trgovinski zbornici ni bil izvoljen gosp. dr. vitez Bleiweis. Ker se je gospodu vitez Bleiweisu, ko je stopil pred svoje volilce, izreklo zaupanje soglasno, je bilo pričakovati, da mu zbornica vnovič izroči mandat. Kateri uplivi so to preprečili, se ne da konstatovati, gotovo pa bi bila narodna stranka dobila dr. vitez Bleiweisu drugod

mandat, da je mogla misliti, da ga zbornica ne bo volila. Zbornica je izvolila dva poslanca, ki seveda pripadata narodni stranki.

Iz kratka: Včeraj je bil dan narodne stranke. Pokazalo se je, da ima ta stranka nepremagljivo zaslonbo v mestih in trgih, da priznava ves inteligentni del prebivalstva načela narodne stranke kot jedino prava. V tem tiči veliki pomen včerajšnje zmage in zato smo je veseli.

Upanje klerikalne stranke glede absolutne večine v deželnem zboru je splavalo po vodi. Klerikalna stranka ne more uresničiti nobene svoje nakan. Če bode kaj dobrega, koristnega in pametnega predlagala, jo bodo narodni poslanci drage volje podpirali, službovali in tlačali kakor doslej pa jej ne bodo več. Tisti časi so minoli, ko je narodna stranka odjenjavala in popuščala klerikalcem zgolj in jedino radi ljube sloge, samo za to, da bi se jej ne očitala nestrpnost in nespravljalivost. Narodna stranka bode odslej lahko brez ozirov delovala po svojih načelih; nič je več ne veže na klerikalno stranko in to je prav in dobro, sedaj se lahko začne „ein frischer fröhlicher Krieg“ za blagor naroda slovenskega.

Vse za vero, dom, cesarja.

„Slov. Gospodar“ piše:

To je naše staro geslo, in naši poslanci so nam obljubili, po tem geslu se zvesto ravnati. So-li se držali tega gesla v važnem boju, ki se bje sedaj na Dunaju zoper Luegerja in njegovo stranko? Da Lueger ni dobil potrjenja, s tem smo mi lahko zadovoljni, tako trdi člankar „Südt. Post“. Mi pa trdimo, da ne, in večina zavednega ljudstva našega pravi istotako. Lueger je nemškega rodu, in če to javno izreče, mu-li smeš zameriti? Da bi pa on hotel zatirati nemške narode, to je drzna trditev. Če se je zavezal z nemškimi nacionalc, storil je to zato, da otme Dunaj liberalnega jarma. In ko je ž njimi dosegel to zmago, je rekel, da bo kot župan gledal, da ostane Dunaj nemško in katoliško mesto. Da je ob času, ko se je bil volilni boj na Dunaju, ostal zvest svojim zaveznikom ter ni glasoval, da mora biti slovensko-nemška gimnazija ravno v Celju,

Listek.

Adam Mandrović.

(K jutrišnji predstavi.)

Dika in ponos hrvatskega gledališča, njega velezaslužni artistski ravnatelj in prvi ter najznamenitejši igravec gospod Adam Mandrović nastopil bode jutri in v petek na našem slovenskem odru in umestno je, da seznanimo ž njim tudi naše občinstvo, zlasti tisto, ki ne ve prav, kdo in kaj je Adam Mandrović.

Rodil se je Adam Mandrović dne 5. novembra 1839. l. v isti Novi Gradiški, kjer se je trinajst let pred njim porodil Josip Freudenreich. Mandrovićevi roditelji so bili priprosti graničarji. Že v mladih letih je Mandrovića gledališče zelo zanimalo, ko pa je bil star osemnajst let, je spoznal, da bi ne bil srečen in zadovoljen, ko bi se ne posvetil dramatični umetnosti. Premagal je vse težkote in ovire, udušil vse pomisleke in l. 1857. se pridružil nemški gledališki družbi ravnatelja Osinskega, kateri je tisto leto s svojo družbo igral v Požegi. Prvikrat je nastopil Mandrović kot stražmojster v znani Holte-

jevi ljudski igri „Die Perlenschnur“ in sicer z največjim uspehom.

Kmalu je bil Mandrović znan po celi Hrvatski kot izredno nadarjen igravec. Tudi zagrebški rodoljubi, ki so bili takrat zasnovali hrvatske predstave, so izvedeli zanj in gledališčni odbor, kateremu je bil takrat na čelu Ljudevit Vukotinović, je Mandroviću ponudil l. 1858. angažement na hrvatskem gledališču. Mandrović se je z veseljem odzval temu, zanj toli častnemu povabilu in ko je prvič stopil pred zagrebško občinstvo, si je mahoma pridobil splošne simpatije, tako s svojim izbornim igranjem, kakor s korektnim naglašanjem in čisto hrvaščino. Takrat je bilo hrvatsko gledališče še v povojih in zato so bili njega prijatelji toliko bolj veseli, da so dobili tudi jezikovno povsem osposobljenega umetnika. A dolgo ni bilo Mandroviću sojeno, delovati kot umetnik za svoj hrvatski narod. Temni oblaki so se zbrali nad Hrvatsko. Absolutizem je dušil vse narodno gibanje in Mandrović je moral zapustiti domovino ter se zopet posvetiti nemški muzi. Leta 1860. ga je angaževal Brambilla na zagrebško gledališče in koncem istega leta je bilo Mandroviću sojeno, da je pripomogel k zmagi narodne ideje nad tujstvom.

Na povabilo beligradskega gledališkega odbora je šel l. 1863. v Srbijo in ostal tam dve leti, deloma kot gledališki ravnatelj, deloma kot samostojni upravitelj.

V starosti 25 let se je povzpел do take umetniške dovršenosti, da je bil znan in čislán tudi zunaj svoje domovine. Dve leti se je mudil Mandrović v Belemgradu, potem pa se kot režiser vrnil v Zagreb, kateri od tedaj ni več zapustil. Mandrović je ravnatelj hrvatske drame, a leta 1879. se je njemu in mastru Ivanu Zajcu poverila cela uprava hrvatskega gledališča.

Kaj je Mandrović hrvatskemu gledališču, to se s kratkimi besedami ne da povedati ne more dostojno oceniti. Dvajset dolgih let je on središče in duša celega hrvatskega gledališča, okolu njega se sučejo vsi gledališki planeti, in da je danes hrvatsko gledališče v Zagrebu jedno prvih v celi monarhiji, da je to v resnici hram umetnosti, to je največ zasluga Adama Mandrovića. Njegova energija in neutrudnost je dajala gledališkim planetom moč, da so se sukali vedno po pravih potih, vodečih k čisti uzvišeni umetnosti. Mandrović je jako vesten in skrben režiser in vse kar on uprizoni, je dovršeno lepo. Kot ravnatelj je oster, a poleg tega največji

zaradi tega zamore njegov nasprotnik postati le oni, kdor še ni nikoli stal na čelu volilnega boja, kdor ne zna ali neče uvaževati propada židovskega liberalizma na Dunaju, in kdor vse presoja le z ozkega narodnega stališča. Lueger je mož, ki se ne sramuje očitno izreči, da je krščanski mož; on je mož, ki navdušeno zagovarja načela in koristi krščanske vere ter pogumno nastopa zoper nje klete sovražnike. Od grofa Hohenwarta se jaz kaj takega ne spominjam. Če je grof-minister žaljen, tedaj pogumno nastopi, če je pa Bog zasmehovan in naša sv. cerkev napadana, ali bi bil z jednako unemo nastopil v obrambo ali v državnem zboru ali v kakšnem zborovanju katoličanov, tega še nisem slišal. So-li tedaj zvesti našemu geslu poslanci, ki gredo s Hohenwartom proti Luegerju? „Vse za vero!“ Dve reči ima naš narod, ki mu morate biti dragi kot oči, to je vera naša in materin jezik. Kdor podpiše te besede našega Slomškega, ta potem ne sme obžentiti vsake smeti v narodnem očesu, po verskem pa se mirno pustiti biti s pestmi. Da gre grof Hohenwart z grofom Badenijem rajši, kakor z — Luegerjem, to je umevno, kakor je umevno, če je vodja Hohenwart nasprotnik vodji Luegerju, zakaj redko kdo ima tisto nesebičnost, da bi rekel s sv. Janezom Krstnikom: „On mora rasti, a jaz pojemati“ (Jan. 3, 30); a težko je umeti, zakaj bi bil zastopnik ljudstva, ki je toliko hudega prestalo in še trpi od židovskega liberalizma, zakaj bi bil nasprotnik zmagovalecu tega nasilnika? Tudi za Klunom ne more iti noben poslanec, ki si hoče rešiti zaupanje pri svojih volilcih. Poslanec Klun se dá doma na Kranjskem v listu, ki imenuje boj na Dunaju boj mej vero in neverstvom, priporočati kot kandidat katoliške stranke zoper liberalno, na Dunaju gre z liberalno stranko in madjarskimi framacioni zoper krščanskega Luegerja; posl. Klun pozdravlja zbrane krščanske socialiste v Zagorju na Kranjskem, na Dunaju kljune rad po krščanskih socialistih, kedar in kolikor le more. Mi na Štajerskem bi rekli takemu zastopniku s pesnikom: „Po vetru plašč kaže, mož sebičen — tedaj hodi z Bogom!“

V Ljubljani, 26. novembra.

Dvojna kriza na Hrvatskem. Sekcijski načelnik Kršnjavi je bil že vsled dogodkov ob cesarjevem bivanju v Zagrebu dal ostavko, a še sedaj se ban ni odločil. Te dni je pa dal ostavko še sekcijski načelnik vnanjih stvari Stanković. Povod temu je neka razprava v deželnem zboru glede državljanstva na Hrvatskem. Dosedaj se je na Hrvatskem pisalo le o ogersko-hrvatskem državljanstvu, a sedaj bi nekateri madjaroni radi, da bi se rabil vedno le izraz ogersko državljanstvo. Prof. Pliverić je izvrstno dokazal, da ni opravičeno na Hrvatskem govoriti samo o ogerskem državljanstvu. Sekcijski načelnik Kršnjavi se je pa odločno izrekel v nasprotnem smislu. Sekcijski načelnik Stanković se pa v tem oziru strinja s Pliverićem in neče več ostati na svojem mestu, ako ostane Kršnjavi. Ban ima sedaj odločiti, katerega teh dveh sekcijskih načelnikov hoče obdržati.

Ogerski Rumuni. Madjari so že v velikih skrbih zaradi bodočih volitev za državni zbor. Rumuni se jih mislijo udeležiti in pričakovati je, da

prijatelj in podpornik igralcev in igralk, kot učitelj pa je z veliko požrtvovalnostjo vzgojil celo generacijo mlajših umetnikov hrvatskih in srbskih in to umetnikov, kateri spadajo sedaj mej stebre hrvatskega in srbskega gledališča.

Mandrović si je pa mimo velikih umetniških zaslug pridobil za hrvatske igralce tudi še drugo neprecenljivo zaslugo: ustanovil je penzijski zaklad. S tem ni koristil samo igralcem, ker jim je s penzijskim zakladom zagotovil preskrbljenost za starost ali onemoglost, koristil je tudi gledališču, kajti zagotovljenje za vse slučaje je privabilo h gledališču mnogo mladih talentov. Mandrović upravlja še danes penzijski zaklad in kako srečno ga upravlja, se vidi iz tega, da se je glavica tekom let nenavadno pomnožila in da bo ta zaklad v kratkem zamogel v Zagrebu si postaviti svojo lastno palačo.

Mandrović pa ima še jedno drugo veliko zaslugo za hrvatsko gledališče. V prvi dobi hrvatske dramatike, ko je nedostajalo moči za vse stroke, zlasti pa ko ni bilo niti izvirnih iger niti zanesljivih prelagateljev, tedaj je moral Mandrović sam skrbeti za repertoar in kadar ga ni bilo, vzel je v roke pero

spravijo nekaj svojih kandidatov v zbor. S tem se bi pa pokazalo, da Ogerska ni čisto madjarska država. Rumunski poslanci bi pa v zboru razkrivali krivice, ki se jim gode, in tako bi jih izvedel svet. Tega se pa Madjari boje, ki hočejo veljati za najliberalnejši narod v Evropi. Kaka jeza je bila, ko so v spomenicah bili svetu razkrili, kako jih zatirajo Madjari. Več Rumunov je bilo zaradi tega obsojenih. Rumunskih državnih poslancev bi pa še obsoditi ne ne mogli. Madjarski strah je tem večji, ker mej Madjari ni jedinstvi in se boje, da bi katoliška stranka se oklenila nemadjarskih narodnostij, da pride do kake veljave, po vzgledu avstrijskih nemških konservativcev, ki so dolgo se oklepali Slovanov, ker bi sami bili premaloštevilni in brez vsacega pomena.

Bolgarija in Turčija. Bolgarski časopisi in to celo vladni naglašajo, da Bolgari ne bodo mogli in smeli mirno gledati, ako pride do občnih nemirov v Turčiji, temveč bode Bolgarija morala prijeti za orožje. Te dni sta bila v Sofiji dva člana armenskega vstaškega odbora in se pogajala z makedonskim odborom. Kaj so se dogovorili, se ne ve. Če pomladi nastane vstaja v Makedoniji, bomo doživeli podobne dogodke, kakor 1876. leta, ko sta Srbija in Črnagora začeli vojno s Turki. Sedaj bodo začeli Bolgari, a Srbi gotovo ne bodo mirno gledali. Vidi se, da pride za Turčijo resna nevarnost, ako do pomladi ne napravi redu. Turčija to tudi ve, zato pa že tolaži Makedonce, da vpelje v Makedoniji podobne reforme, kakor jih je obljubila za Armenijo.

Turške zadeve. V Vatikanu skušajo armenske zadeve izkoristiti v svojo korist. Vatikanski časopisi priporočajo, naj bi se v armensko vprašanje izročilo papežu Levu v razsodbo. Seveda iz tega ne bode nič. Papeževa sodba bi za vzhodne narode ne imela nobene veljave. Če bi bila ugodna za Turke, bi je Armenci ne priznali, če bi pa bila ugodna za Armence, pa Turki ne. Mohamedance bi to pač le razdražilo, ako bi turške stvari razsojeval glavar kake krščanske cerkve. Stvar morejo urediti le velevlasti, ki imajo za to potrebno moč. V orijentu tudi dozdej razporov navadno ni mogla poravnati diplomacija, temveč govorili so navadno topovi. Tudi armensko vprašanje je bode končno najbrž rešilo le iz orožjem. Orijsko vprašanje je vse kaj kočljivejšega nego vprašanje o Karolinskih otokih, zaradi katerih nikdo vojne maral ni.

Nov škandal je v kratkem pričakovati v italijanski zbornici. Pravosodni minister je izročil predsedniku zbornice vse spise, kateri so se bili izmaknili v Tanlongovi pravdi. Ko je naznanil to predsednik zbornice, je ustal Giollitti in izjavil, da on v tej stvari zaradi tega ni prišel na povabilo sodnikovo, ker hoče varovati prepravice parlamenta. pripravljen je pa, zbornici dajati odgovor za vse svoje delovanje kot minister in poslanec. Ta izjava Giollittijeva je v zbornici vzbudila veliko razburjenost. Vsi vedo, da pride do kacega škandala, ako začne Giollitti zopet kaj razkrivati. Giollitti sedaj Crispiju gotovo ne bode prizanašal. Vladni listi se že boje in pozivljejo zbornico, da naj varuje dostojnost. Opozicija se pa že veseli, ker se nadeja, da nova razkritja onemogočijo Crispija.

in prelagal. Kakih dvajset iger je Mandrović preložil na hrvatski jezik. Polnih dvajset let je bil Mandrović režiser in dramaturg in kot tak je posebno veliko pozornost posvečeval jeziku. Takrat so bili temeljiti poznavatelji čistega hrvatskega jezika in štokavskega akcenta v Zagrebu še jako redki, posebno pa niso igralci, doma največ iz krajev, kjer se ne govori štokavščina, govorili jednotnega jezika, nego je vsak zavijal po svoje. Takrat je bilo vprašanje o hrvatskem književnem narečju na dnevnem redu, mnenja so bila različna, Mandrović je pa bil čvrst krmilar in je hrvatsko gledališče tudi v tem oziru srečno pripeljal na pravi cilj.

Ko je Mandrović l. 1882. slavil petindvajsetletnico svojega umetniškega delovanja se je prepričal, kako ga čisla in spoštuje ves hrvatski narod, kako mu je od srca hvaležen za vse, kar je storil kot umetnik in kot ravnatelj.

Tega odličnega umetnika videli bomo jutri in pojutrišnjem na našem odru in to v ulogah, katere šteje mej svoje najboljše. Od srca mu kličemo: Dobro došel na slovenskih tleh!

Volilno gibanje.

Izid deželnozborske volitve v Ljubljani je „Slovenec“ hudo razburil. Nič se ne čudimo. Gospodje so se domisljali, da se dajo meščani voditi tako kakor kmetje, pa so se motili. Vzlic temu bi bili lahko malo bolj izbirični glede izrazov. Z naše strani se ni nič sleparilo, prej s klerikalne. Če pa trdi „Slovenec“, da je z volišča odšlo kakih 400 volilcev njegove stranke, se hudo moti. Res, da jih je blizu toliko odšlo, a klerikalni ti močje niso, nego zanesljivo narodni. To ve vsako dete, da klerikale v Ljubljani ne spravijo skupaj 400 volilcev, ko bi se na glavo postavili. Da pa se vidi, kako se je glasovalo, naj navedemo naslednje številke: Oddanih je bilo 855 veljavnih glasovnic in sicer: glasovnic za oba narodna kandidata, Hribarja in Grassellija, 648, glasovnic za Hribarja in Velkovrha 57, samo za Velkovrha 95, samo za Grassellija 29, za Grassellija in Velkovrha 14. Na raznih drugih glasovnicah so bili razni drugi kandidati, poleg teh pa je bil tudi zapisan Hribar na 2, Grasselli na 1, Velkovrh na 9, 12 glasov pa se je razcepilo. Ni-li toliko število glasovnic, na katerih sta bila zapisana oba narodna kandidata, dokaz res u z o r n e discipline.

Klerikalno hujskanje. V noči od pretekle sobote na nedeljo so ponočnjaki narodnemu županu šmartinske občine pri Litiji namazali hišo s kolomazom. Kaj spet pravi k temu šmartinski dekan?

Altri paesi, altri costumi. — Danes vladajo že v vsaki dijocezi drugi nazori glede tega, kaj je dopustno, kaj ne. Našega škofa glasil, ljubljanski „Slovenec“, zmatra vse lo-povščine, katere uganjajo razni kapelani, za dopustne in veri koristne, glasil praškega nadškofa in kardinala grofa Schönborna, „Cech“ pa pravi: Splošno navodilo duhovnikom bodi, ne postaviti se odločno proti kandidatu, za katerega se je izrekla velika večina občanov, ker bi si s tem vsak duhovnik nakopal njih nasprotstvo, kar bi moglo uplivati na njih versko mišljenje. Ako se mladočeski kandidat v verskem oziru dostojno vede, ako z vsem svojim delovanjem ne žali verskih čutil, pa sme vsak duhovnik ne samo zanj glasovati nego tudi zanj agitovati. Kdo misli bolj prav; ali kardinal nadškof Schönborn ali škof Missia?

Iz Kamnika, 25. novembra.

Meščanstvo in inteligenca je zmagala vkljub skrajno podle agitacije, s katero so klerikalci lovili glasove in gonili svoje na duhu revne ovčice iz okolice (ker pripada več bližnjih vasi k mestu) na volišče. Zmagali smo proti klerikalcem z 12 glasovi, oziroma s 75 proti 63 glasom nasprotnikov. Naš kaplan Kalan II. je delal z vso močjo, kolikor jo še ima. V nedeljo plačeval in popival je še pozno v noč po klerikalnih tukajšnjih gostilnah in klical gostom: „Če ste naš, trčite z menoj — če pa volite z liberalci, pa ne.“ Prignali so svojo armado do zadnjega svojega črnovojnika in invalida, tako, da vam je bila v volitveni dvorani klerikalna ta klika v istini slikovita skupina dušnih rev, aalfabetov. Navidezno četovodjo imeli so tudi mej seboj v osebi gospoda dekana Oblaka — in prav ta pokazal je s svojim prihodom, kako disciplino, kako strast imajo v volilnem gibanju blagoslojeni klerikalci. Za danes, ravno na volilni dan zjutraj napovedan je bil pogreb častiljivega starčka g. župnika Florijana Prelesnika v Spitaliču. Običaj je vender, da če dotični dekan ne pokoplje sam, se vender vsikdar udeleži pogreba svojega podložnega župnika. Dekan Oblak je to tudi dobro vedel in vabil je že sosedne duhovne k pogrebu z zagotovilom, da se ga sam tudi udeleži. — Pa kje je tu cerkveni običaj, kje bratoljubje, kje takt, ako se gre za volitveno bojevanje? Pustil je pogreb župnika spitališkega sam, da je pazil na svoje volilce. Stori-li smo svojo dolžnost v polni meri, četudi zavidamo Radovljico in Trbič radi vzgledne odločnosti in eksemplaričnega krotjenja klerikalnega zmaja, kateri se je pri nas, žal, le preveč udomačil in zabil v kmetijske koč. Pollak nam je bil tu neznan, spoznali smo pa moža in njegovo vrednost iz najboljše vira, iz ust volilcev njegovih domačinov, pred katerimi naj se pač skrjuje kot kandidat v skrajno tmo politične smrti. V boljše spoznanje katoliško „narodne“ stranke povem naj še, da je par najtrdovratnejših sovražnikov naroda našega izmed tukajšnjega uradništva volilo tudi s „katoličani“ le njih vrednega zastopnika Pollaka. Habeant! Mi pa se veselimo zmage mej pokanjem topičev z Malega grada, koder svetu oznanja razobešana trobojnica: tu je še slovenski nepopačeni rod, kateremu je domoljubje najdražji zaklad, najlepši ponos in tega hočemo ubraniti proti vsacemu in tudi najčrnejemu Efiljatu! Bog živi cesarskega svetnika Ivana Murnika, našega dobrotnika in zastopnika!

Rodoljub.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. novembra.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Jutri se bode predstavljaj igrokaz „Fromont

mlajši in Risler starejši, igra, katera je lani na našem odru dosegla velikanski uspeh. Kot Risler starejši nastopil bo kot gost znameniti hrvatski umetnik ravnatelj g. Mandrović, o katerem govori današnji listek.

— (Gledališki vlak v Zagreb) Za izlet v Zagreb dne 8. decembra se je določil naslednji vzpored: I. O prihodu vlaka pozdrav na kolodvoru. II. Opoludne skupni obed v dvorani Schneiderjeve restavracije. III. Ob treh popoldne ogled mesta. IV. Ob šestih zvečer slavnostna predstava v gledališči. V. Ob devetih zvečer komers v restavraciji „Kola“, odkoder se izletniki, ki se vrnejo s posebnim vlakom, podajo ob najdaljših na kolodvor. Za slavnostno predstavo dala je gledališka intendantica odhodu na razpolaganje vse sedeže v parketu. Cena jim je v I.—III vrsti po 2 gld., v IV.—VIII. vrsti po 1 gld. 50 kr., in v IX.—XVI. vrsti po 1 gld. 20 kr. Kdor se oglasi za izlet, pošle naj poleg cene za vožnji listek tudi ceno za sedež v gledališči gospodu Josipu Prosencu v Ljubljani, od katerega bode potem prejel dve legitimaciji in sicer jedno za blagajnico tiste železniške postaje, na kateri bode vstopil, drugo pa za gledališče. Vožni listki dobivali se bodo jedino le proti legitimaciji. Zunanji udeleženci imajo za poštne stroške pošiljati priložiti 15 kr., ker se bodo legitimacije s priporočilnim pismom odpošiljale. Železi je, da bi se vožnina in vstopnina v gledališče nemudoma poslala ker je potrebno vedeti število udeležnikov da se pripravijo železniški vozovi in rezervirajo sedeži v gledališči.

— (Moški zbor „Glasbene Matice“) ima totedensko skupno skušnjo v četrtek namesto v soboto.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri tukajšnjem deželnem kot porotnem sodišči pričela se je včeraj četrta letošnja porotna sesija. Pri prvi obravnavi bil je včeraj obtožen 27 let stari samski tesar Anton Torkar iz Zupca hudodelstva težke telesne poškodbe, oziroma uboja. Torkar sprl se je bil dne 25. avgusta letos v Zupanovi krčmi na Zabreznici s posestnikom Jakobom Resmanom, ki ga je nepresteno zbadal in zmerjal zaradi nekega tesarkega dela, katero je bil pri Torkarju naročil, katerega pa le ta ni popolnem izvršil, tako, da je bil Resman primoran, dopolniti tega dela drugemu mojstru izročiti. Vsled neprestanega zbadanja, zagrabil je Torkar za steklenico, v kateri je imel pivo in jo vrgel Resmanu v glavo s tako močjo, da mu je počila lobanja in je vsled tega dne 6. septembra umrl. Torkar sam priznava dejanje, a pravi, da ni imel nakane, Resmana usmrtiti ali poškodovati in da je vrgel steklenico vanj le vsled silne razdraženosti. Porotniki potrdili so le vprašanje glede pregreška proti varnosti življenja in sodišče obsodilo ga je po § 335 k. z. na osem mesecev zapora. — Pri drugi obravnavi imel se je zagovarjati 26 let stari delavec Luka Čik iz Vodice zaradi hudodelstva poskušene posilne nečistosti. Obsojen je bil na 18 mesecev težke ječe, poostrenem z enim postom mesečno. Obravnava vršila se je pri zaprtih vratih.

— (Najden denar.) Včeraj zvečer je našel tukajšnji trgovec g. Eberhart v Zvezdi denarnico s 2 gld. Kdor jo je izgubil naj se oglasi pri njem v prodajalnici na Kongresnem trgu št. 6.

— (Umrl) je danes v Višnji gori ondotni župan, poštar in posestnik g. Gilly, vrl narodnjak. N. v m. p.!

— (Ženska podružnica Staritrg-Lož družbe sv. Cirila in Metoda) priredi v Starem trgu dne 1. decembra s prijaznim sodelovanjem gospic Pavle in Kati Grohman, gospodov Benčina, Wigele in Zebre in čitalniških gg. pevcev, veselico z naslednjim vzporedom: 1. Bendel: „Žitno polje“, ženski zbor. 2. Stritar: „Izgubljeni sin“, deklamuje gospica Olga Gasperin. 3. Satner: „Za dom med bojni grom“, moški zbor. 4. Narodna: „Venček“, za ženski zbor priredil F. Juvanec. 5. Gluma v jednem dejanji: „Oče so rekli, da le!“ 6. Prosta zabava in loterija. Predstava in petje se vrši v šolskem poslopji, prosta zabava in loterija pa v prostorih g. Benčine. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 20 kr.

— (Nepoznan ponesrečenec.) S Save se nam piše: Včeraj zjutraj ponesrečil je na železnici mej Savo in Litijo nepoznan, kaci 35 do 40 let star mož. Našli so ga na tiru ležečega z razbito glavo. Tudi jedna roka in jedna noga mu je razmesarjena. Prenesli so ga v mrtvašnico na Savo, kjer se je danes vršila obdukcija. Natančnejših podatkov, kako je ponesrečil, ni. Mož je tujec, najbrže kmet ali delavec.

— (Silna burja.) Iz Il. Bistrice se nam piše 25. t. m.: Danes o polnoči je silna burja prevrnila velik tovorni vlak, ki je prišel iz Št. Petra, jeden kilometer pred postajo Trnovsko. Osemnast vagonov je palo čez nasip in čez most na državno cesto. Človek se ni ponesrečil nobeden. Jednega sprevodnika, ki je bil v svoji hišici mej dvema vagonoma stisnen, so šele danes zjutraj rešili. Tudi jeden vagon prešičev so izsekali iz preobrnjenega vagona. Brzjav je seveda tudi pretrgan. Trnovsko-Bistriško gasilno društvo z načelnikom Ivanom Urbančičem je bilo takoj na mestu.

— (Zakup mostarine.) Dne 4. decembra t. l. ob 11. uri dopoludne se bo vršila pri kr. županijski oblasti v Ogulinu pismena ofertna obravnava glede pobiranja mostarine za most čez Kolpo pri Pribanjih Vinica za tri leta, začeni od 1. januarja 1896. Izključna cena znaša 300 gld. za jedno leto, vadium 10%.

— (Generalni tarif) K januarski izdaji 1891. leta generalnega tovarnega tarifa c. kr. avstrijskih železnic se upelje dne 1. decembra 1895. dodatek XI.

— (Slovenski okr. načelniki v Gradcu.) Piše se nam od Drave: „Domovina“ je svoje dni poročala, da se bodo slovenski poslanci in okr. načelniki novemu namestniku v Gradcu predstavili. Nihče ni vedel, od kod je ta vest, zakaj se naj tako predstavljanje vrši. Sedaj se poroča, da so se poklonili okr. načelniki g. namestniku. Iz tega se da sklepati, da se poslanci niso hodili poklanjat. Poročilo pa je tudi glede načelnikov pomankljivo, kajti le nekateri so smatrali za potrebo potovati v Gradec; vsi niso hodili! To pa je zamolčala „Südsteirische Post“ prva, za njo „Slov. Gospodar“ in slednjič še „Domovina“ katera je menda pričakovala, da bode g. namestnik njenim pokroviteljem kar razodel svoje politične nazore in nakane. V očigled nove „situacije“ pa se vede „Domovina“ baš tako, kakor svoje dni glede predsednika okrožnemu sodišču, pl. Ulepiča! — Sapienti sat!

— (Osobna vest.) Naš rojak konzul gosp. Alojzij Pogačar premeščen je iz Port-Saida v istem svojstvu v Drinopolj.

* (Princ Ciril) Nekateri praznoverni Bolgari baje zmatrajo za veselo znamenje, da se je princ Ciril rodil ravno na obletnico bitve pri Slivnici. Vladni listi, ki nimajo drugega posla, kakor pisati dolge članke o tem veselem dogodku, pripovedujejo, da ima princ Ciril črne lase, dočim ima prestolonaslednik Boris rumene. Dali so mu naslov Preslavski po drugem starem prestolnem mestu, dočim se imenuje princ Boris Trnovski. Večina bolgarskega naroda pa seveda za vse to nima nobenega zanimanja in nobenega pojma. Naj vladni listi še tako hlinijo dinastična čuvstva, Koburžan ostane narodu le tujec in vsiljenec.

* (Prijazni oči) V Steinbruchu poleg Budimpešte je neki čuvaj svojega šest mesecev starega sinčka z revolverjem ustrelil. Čuvaj-oče bi rad zaspal, sinček pa je jokal in se ni dal utolažiti, to pa je očeta tako razdražilo, da je vstal, vzel revolver in ustrelil v zibeli ležeče dete.

Darila

— Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju došli so ta mesec sledeči darovi: Gosp. Andrej Kragelj, c. kr. profesor v Gorici, je poslal 10 gld., katere so darovali gg. Franč. Ferfila, zas. uradnik in društveni ustanovnik. 2 gld.; Jos. Vidmar, župan v Lokavcu, 2 gld.; Andrej Kragelj, c. kr. profesor v Gorici, 2 gld.; Josip Ivančič, c. kr. prof. v Gorici, 1 gld.; Gustav Novak, c. kr. prof. v Gorici, 1 gld.; Ivan Presel, trgovec v Gorici, 1 gld.; France Sivec, učitelj v Gorici, 1 gld. Dalje so darovali gg.: Borodinov na Goriskem 5 gld.; Andrej Pavlič, inženier drž. železnic v Brnu, 3 gld.; vč. g. Jakob Gruden, bivši župnik, sedaj v Ljubljani, 2 gld.; slavna posojilnica v Šoštanju, 5 gld. — Iskrena bodi hvala vsem blagim darovalcem, osobito pa gg. Janezu Mundi in Andreju Kragelju za nabiranje daril. Daljna darila sprejema vč. g. dr. Sedaj, c. in kr. dvorni kaplan itd. na Dunaju I., Augustinerstr. 7.

Književnost.

— „Slovenski S et“ ima v št. 45. naslednjo vsebino: Hohenwartov klub in Slovenci; K deželno-zborskim volitvam na Kranjskem; Oklic narodne stranke na Kranjskem; Rusija in zahodni Slovani; Nametnik; Pismo; Literarna pisma; Razgled po slovenskem svetu; Književnost.

Deželnozborske volitve.

Trgovinska in obrtnijska zbornica je sinoči volila dva poslance za deželni zbor, in sicer sta bila izvoljena narodni stranki pripadajoča gospoda: Ivan Perdan, predsednik trgovinski zbornice, posestnik in trgovec, ter Janko Kersnik, c. kr. notar in član trgovinske zbornice. Gosp. I. Perdan je dobil 18 glasov, g. I. Kersnik 13 glasov, g. dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški pa 10 glasov.

Pri včerajšnji volitvi deželnega poslanca v skupini Kočevje-Ribnica je dobil g. Alojzij Loy, župan kočevski, 148 glasov, in sicer v Kočevju 97, v Ribnici 51 glasov, trije glasovi so se razcepili.

* * *

Dobili smo sledeči popravek: Z ozirom na notico v Vašem včerajšnjem listu glede moje osebe prosim na podlagi § 19. tiskovnega zakona kot član volilne komisije, da se objavi sledeči popravek: Ni res, da bi volilna komisija zapečatila košarico; tudi ni res, da bi jaz volilni komisiji, oziroma drugim članom, ne zaupal. Res pa je, da, ko je volilna komisija hotela svojo dolžnost storiti, g. magistratni svetnik Vončina ni mogel nobenega pečata dobiti. Potem je g. Peterca s svojim prstanom poskušal le vrata zapečatiti, kar pa ni šlo, ker je bila špaga predebela. V tej zadregi in da bi se volilni komisiji ne moglo očitati kake nepravilnosti, je šel po sklepu drugih članov volilne komisije magistratni sluga na moj bližnji dom po moj pečat in le z mojim pečatom so se vrata zapečatila. — Dr. Elbert.

Brzjavke.

Dunaj 26. novembra. Proračunski odsek se je v včerajšnji seji bavil s proračunom naučnega ministerstva. Klun je zahteval, naj se na graškem vseučilišči ustanovi redna profesura za slovenščino in se pritožil zaradi postopanja novega rektorja napram slovenskim vseučiliščnikom o priliki rektorjeve invazuracije. Minister Gautsch je odgovoril, da bo vlada uvaževala željo glede profesure za slovenščino, glede razmer na graškem vseučilišči pa njegova izjava ni bila dovoljna.

Dunaj 26. novembra. Katoliška ljudska stranka se je konstituirala. Pristopilo jej je 17 poslancev. Thurnherr in Kohler sta pristopila s pogojem, da se njiju volilci izreko za pristop. Načelnikom je bil voljen baron Dipauli, njegovim namestnikom dr. Ebenhoch. Stranka je kot svoja vodilna načela označila: neodvisnost od vseh strank pa tudi od vlade, prijateljsko razmerje s poljskim in konservativnim klubom pa tudi s protisemitskim; stranka ne bo vladi načeloma nasprotovala, a tudi vladna stranka ne bo, pač pa podpirala vse dobre vladne predloge. Konstituiranje kluba katoliške ljudske stranke se je naznanilo episkopatu.

Dunaj 26. novembra. Poročila javljajo, da ni nič več upanja, da bi Taaffe okrevail.

Budimpešta 26. novembra. Cesar je potrdil zakon o svobodnem izvrševanju veroizpovedanj.

Poslano.

Častitim gospodom volilcem ljubljanskim, ki so mi pri včerajšnji volitvi tako sijajno izkazali svoje zaupanje, izrekam najsrčnejšo zahvalo ter jih prosim sprejeti zagotovilo, da bodem vsekdar in povsodi brez ozira na desno ali levo po slabih svojih močeh deloval v korist vsem nam tako mile bele Ljubljane. (1559)

V Ljubljani, dne 26. novembra 1895.

Ivan Hribar.

Poslano.

Velecenjenim gospodom volilcem, kateri so mi pri včerajšnji volitvi tako sijajno izkazali svoje zaupanje, izrekam tem potom najtoplejšo svojo zahvalo, ter jih zagotavljam, da bodem vedno vestno in skrbno deloval na korist vsega prebivalstva in stolnega mesta. (1549)

V Ljubljani, 26. novembra 1895.

Peter Grasselli.

Poslano.

Velecenjenim gospodom volilcem dolenskih mest in trgov, kateri so me pri včerajšnji volitvi počastili s svojim zaupanjem izrekam tem potom najsrčnejšo zahvalo. Zajedno jih zagotavljam, da se bom vedno in povsod trudil, zastopati njih gospodarske, kulturne in narodne interese in storiti po svojih močeh kar je mogoče za razvoj in procvit dolenskih mest in trgov.

V Ljubljani, 26. novembra. 1895.

(1548)

Dr. Ivan Tavčar.

V sredo, dne 27. novembra 1895.

Kot gost nastopi gospod **Adam Mandrovič**, ravnatelj in član hrvatskega narodnega zemaljskega kazališta v Zagrebu.

Fromont mlajši in Risler starejši.

Igrokaz v 5 dejanjih. Po Daudetovem romanu sestavila Alf. Daudet in Ad. Belot. Poslovenil Fr. Svetič. Režiser gospod R. Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri. Konec po 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dne 29. novembra t. l.

Loterijske srečke 23. novembra.

V Lincu:	43,	86,	11,	3,	48.
V Trstu:	86,	77,	68,	64,	55.

Tucl.

25. novembra.

Pri **Stonu**: Panuh, Hepp, Höffer, Löffler, Ornstein z Dunaja. — Glanzmann, Pretner iz Trsta. — Hansner, Böss iz Celovca. — Bartusch, Malzer, Wechsler iz Gradca. — Madile iz Golnika. — Devetak iz Kobarida.

Pri **Mattet**: Geiringer, Leyrer, Bernardnar, Brantner, Klein, Schreiber z Dunaja. — Meixner iz Gradca. — Szydlowski iz Března. — Schömann iz Kapošvara. — pl. Fichtenau iz Novegameda.

Pri **Lloyd**: Praprotnik iz Gradca. — Böhm iz Badena. — Šutaj iz Jelendola. — Schwarz iz Gleichenberga. — Ostrelec iz Žužemberka. — Woschnagg iz Maribora. — Kunčič iz Razdrtega.

Meteorološko poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
25.	9. zvečer	739.7	-0.6°C	brezvetr.	oblačno	
26.	7. zjutraj	742.1	-0.7°C	sl. svzh.	oblačno	2.5
"	2. popol.	742.2	+2.2°C	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura -0.1°, za 1.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 26. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	"	30	"
Avstrijska zlata renta	120	"	25	"
Avstrijska krona renta 4%	99	"	95	"
Ogerska zlata renta 4%	120	"	60	"
Ogerska krona renta 4%	97	"	95	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1011	"	—	"
Kreditne delnice	367	"	75	"
London vista	120	"	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	—	"
20 mark	11	"	81	"
20 frankov	9	"	58 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	60	"
C. kr. cekini	5	"	70	"

Dne 25. novembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	"	60	"
Kreditne srečke po 100 gld.	196	"	—	"
Ljubljanske srečke	23	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	475	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	30	"

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja pri iznenadni izgubi našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta, gospoda

Alojzija Kos-a

trgovca

za krasne in bogate vence, kakor za premnogobrojno udeležbo pri pogrebu, posebno pa čestitemu trgovinskemu gremiju, gospodom pevcev pevkega društva „Ljubljane“ za v srce segajočo žalostinko, se čutimo dolžne, izreči svojo najiskrenejšo zahvalo.

(1547)

Žalujejo ostali.

Užaljenim srcem javljamo vsem sorodnikom, znancom in prijateljem tužno vest, da je Vsemogočnemu d. padlo našega iskrenoljubljenega soproga, očeta, oziroma starega očeta, gospoda

Petra Gilly-ja

c. kr. poštarja, župana i. t. d.

danes ob 2. uri popoldne, po kratki bolezni, v 54. letu njegove starosti, poklicati k sebi.

Pogreb nepozabnega nam rajnega bode v sredo dne 28. t. m. Ostanki predragega se bodo blagoslovili v hiši žalosti ter prepeljali v rodniško rakev v Kamnik.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah. (1551)
Nepozabljivi se priporoča v blag spomin.

Višnjagora dne 26. novembra 1892.

Josipina Gilly, soproga. — **Peter Gilly**, c. kr. poštni asistent, sin. — **Katinka Gilly**, sinaha. — **Milan, Alfons, Pepica**, unuki,

Zahvala.

Globoko ganjeni po obilnih dokazih srčnega sočutja mej boleznijo in ob preravi smrti našega iskreno ljubljenega, dobrega soproga, brata itd., gospoda

Ivana Gestrin-a

c. kr. davčnega pristava v Postojini,

izrekamo tem potom iskreno svojo zahvalo. — Pri srčnem hvala za toliko tolažilno sočutje od blizu in daleč, za mnogostevilno spremstvo pri pogrebu nepozabnega rajnega, osobito gg. državnim uradnikom, gg. uradnikom c. kr. okrajnega glavarstva, c. kr. davkarje in železnice, deputaciji in gg. uradnikom c. kr. višje davkarje ljubljanske c. kr. davkarje postojinske, vsem došlim iz Ljubljane, Raketa in St. Petra, čislanim meščanom in prebivalcem postojinskim ter darovalcem krasnih vencev. Istotako izrekamo najtoplejšo zahvalo gg. čitalniškim pevcem za premilo petje ter postojinski godbi za spremstvo pri pogrebu. — Tisočkratni „Bog plačaj!“ vsem vkup in vsakemu posebej, kateri so našega preljubega pokojnika s toliko ljubeznijo, častjo in spoštovanjem obiskali, nam pa tako ljubeznivo ob strani stali v tem prebitnem času.

Postojina-Ljubljana, 24. nov. 1895.

(1545)

Žalujejo ostali.

Oglej se!

Vsi tisti, katerih lepo in nežno polt ti tako zelo občuduješ, se ne umivajo z ničemer drugim, nego z

Doering-ovim milom

S SOVO.

A ti, kaj delaš ti? Bodi pameten, **delaš isto tako!** Doeringovo milo s sovo dobiš lahko povsod komad po 30 kr. 9 (946-2)

Glavno zastopstvo: A. Metseh & Co., Dunaj, I., Lugeck 3. V Ljubljani prodajata na debelo: Ant. Krisper, V. Petričič.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Bolnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr., Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Bolnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čes. Selsthal v Bolnograd, Lend-Gasteln, Zell na Jeseru, Inomest, Bregenc, Gurin, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr., Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 50 min. zvečer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razna tega ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 25 min. zvečer popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr., Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Bolnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 12. uri 50 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr., Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Bolnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genevo, Guriba, Bregenc, Inomesta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteln, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 3. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 8. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 55 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. uri 5 min. popoldne v

Ob 8. uri 50 min. zvečer v

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. popoldne

Ob 6. uri 30 min. zvečer

(5-273)

Novosti

bluzah in trikot-taljeh
spodnjih kijklah

Echarpes svilnatih in volnenih

priporoča

(1493-4)

v največji izbiri

Alojzij Persché

Pred škofije 22 poleg mestne hiše.

Preselitev.

Vsled demoliranja starega stanovanja v **Gradišču št. 2**, javljam p. n. naročnikom v prijazno znanje, da sem odprla

pisarno za posredovanje služb na Dunajski cesti št. 7

in prosim p. n. občinstvo za mnogobrojna naročila, katere bom skušala najvestneje izvršiti.

S spoštovanjem

Tereza Novotny

pisarna za posredovanje služb.

Išče se hišnik za neko tukajšnjo vilo. Prednost imajo prosilci brez otrok. (1534-3)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jev
protinski cvet

je olajšujoče mazilo za roke in noge, za križ in za vsakevrstne bolečine. Priporoča se za masazno zdravljenje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Dobiva se pri (1543-1)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Zahvala.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane je izrekel v seji dne 20. t. m. svojo zahvalo vsem zavodom, društvom, korporacijam in posameznikom, ki so povodom potresa z darovi ali na kakršenkoli način prihiteli na pomoč Ljubljani in njenemu prebivalstvu.

Ta sklep se tem pōtem obče na znanje daje.

V Ljubljani, 24. dan novembra 1895.

(1551)

Župan: Grasselli.

Preselitev prodajalnice.

Dotlej, da bode dodelana nova zgradba kupčijske hiše v Špitalskih ulicah št. 10, se nahaja moja

trgovina s papirjem in pisalnim blagom

od danes naprej v nalašč v to svrhu (1538-2)

na novo zgrajeni baraki na Kongresnem trgu

za barako firme J. C. Mayer pred nunsko cerkvijo.

Ljubljana, 23. nov. 1895.

Karol Till.